

מסורת הש"ס

(א) [מסדרין סח:] 5. ימות
י: כמות לו. י' י"ב קטו.
חולין כו: 5. [ימות קי:
י' קטו:] 4. (ד) [מסדרין סח:]
1. ימות יום: דף ק: ממות
לא: עד, 1: כלה כח: ממת
כח. ממות סל: ע"ז כט,
(ח) [מסדרין סח:] 4. [מסדרין סח:]
(ט) [מסדרין סח:] 4. [דף עט:]
(ס) [ממות סל:] 5. ע"ז
[כט:] 4. [מסדרין סח:] 5. [מסדרין סח:]
(ס) [מסדרין סח:] 5. [מסדרין סח:]
(ס) [מסדרין סח:] 5. [מסדרין סח:]
4בא,

תורה אור השלם

1. וְשָׂכַח אִישׁ אֶת־הַשְּׂכַחַת
וְרָעָה וְעָלְמָה מַעֲיְנֵי אִשְׁתּוֹ
וְהִסְתַּרְהָ וְהָיָה נִשְׂמָאָה וְעַד
אֵין קָדָה הָיָה לֹא נִשְׂמָאָה:
במדבר יג ה'
2. אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֵי יְשׁוּעָה
וְהַדְרָה פָּצְעָה וְתָבִיא:
אבות ט ז'
3. וַיִּן הָיָה אֵת אִיבּוֹ מִן
הַשַּׁעֲרָה וְאֵת
אבות ט ז'

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה קדושים טו'
והע"ג ד"ה פסוק למת שמה
דבר שאמר אותו ליק:

הגהות מהר"ב רינשבורג

(א) תוס' ד"ה חלוקה בניהוי וכו'
ומי לא נדרש מלכא. י"ב ע"ז
פסחי' ובמת דף ק' ע"א
כפנ"ז ויע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז ע"ז
ע"ז:

תוס' הרא"ש

הוא נפקא לן מהו"י לך
לאות יצאו שבתות וימים
טובים שהן עצמן אות: ואי
זו או (ד) שקידושהי בטעות.
והקשה הר"ב וכן כתיב ליה
לך ישמעאל מהני ד"פ
דיבמת אי אהא יכול לומר
בחותמו ואם חמותו
שמיאנו. ישמאל נמי דאמר
כפ' המרי קרשה על גמאי
וכנסה סתם אפי' בעל איה
צריכה גט. א"כ לדירתי נמי
צמינו חמות ממאנת ולא
מצינו למימר דאפי' מיתון
אינה צריכה דהא קמינה הא
ממאנת והולכת וכו"ל
מתניתין היתה לא איירי
בקידושי טעות אלא
בקידושי קטנות דהא ר' ^ב
ישמעאל בקידושי קטנות
נמי איירי דהא בחז' שבת
לאמן קידושי קטנה היא
דחא מיתייה ראייה היתה
ואינה ממאנת לאחר הבאת
ב' שיעור וקאמר דבר
שאמר אותו צדיק בעל איה
ודעו אלא ר' ישמעאל
בקידושי קטנות נמי איירי
מאמר נמנו וגמרו עד
שתיבתו שתי שיעור אי
לאפוקי מדר' יהודה נמנו
הא מודה בבנבעלה וזאת בנה
מורכב על תפיסה היא אלא
לאפוקי מדר' ישמעאל תפי
ברייתא זו פרוש חבירי דרב
כהנא ולא עבד עובדא
אלא מדר' ישמעאל אף
בקידושי קטנות נמי איירי
ואין גראה לומר דלית ליה
לשמאל מתני' דיבמות
וסבר לה כ' ישמעאל דהא
בפרק המרי דפרקי לשמואל
מכשונות טובא ומשני להו

בא סימן פרק ששי נדה

נב.

עין משפט נר מצוה

בא א טושיע א"ח ס' קי רטו
טע"א:
בב ד מ"י פ"י מהל' אשוח
ה"ל' אפי' מהל' מל' יום
ה"ל' סמנ ע"ז טושיע
ה"ל' ס' קטו ספיק ד ונדב
אלפס ימות ס"ר מן:
בא ד מ"י פ"י מהל' מממס
ה"ל':
בא ד מ"י פ"י מהל' מהל'
ניושין ה"ל' ע"ס
סמנ ע"ז טושיע א"ש
ס' קטו ספיק ד ונדב
אלפס ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
ה (מ"י פ"י מהל' אשוח
ה"ל' טושיע א"ש ס' קטו
טע"א):
בא ד מ"י פ"י מהל' אסורי
כילה ה"ל' ונפיק מהל'
אשוח מל' ס' ס' ס' ס' ס'
קטו טושיע א"ש ס' קי ו
טע"א):
בא ד מ"י פ"י מהל' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
מ' ח מ"י פ"י מהל' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
ניושין ה"ל' ד סמנ
טע"ז נ טושיע א"ש ס' ס' ס'
קטו טע"א):
בא ט י כ מ"י פ"י מהל'
אשוח ה"ל' סמנ ע"ז טע"א
נ טושיע א"ש ס' טו:

תוס' הרא"ש (המשך)

וי"ל דשמו' בקדושי טעות
סבר לה כר' ישמעאל אבל
בקידושי קטנות פליג עליה
והשתא לא פליג שמאל
אמתינות
ודמכילתין דתנן ממאנת עד
שתיבתו ב' שיעור ומתניתין
דב"ש דתנן לממזרין את
הקטנה שמתאן בו. ר"ג
אמר חמותן עד שתגדלו
ואתם הללו משהו אחות
אשה וכן כ"ס מ' שמה
אמר שמאל בירקין
למיתותין לאפוקי מדר'
יהודה וכן משמע בפ'
ונשאין דקאמר ממאנת מי
לדה ומשני בקדושי טעות
וכר' ישמעאל משמע דוקא
בקידושי טעות סבר לה כר'
ישמעאל דממאנת בגדלות
ולא בקידושי קטנות
ואליכא דשמאל איירי
המתן וכן ולכה. והכי פסק
בפרק מ' שמת חילכתא
בבבדור דאמר שמאל וזאת
מיתויה דר' בירקין לחליצה
ולמיתויה
וליקדושי: עבוד עובד
כ' יהודה א"ש שבבעלה.
חימה לי מאי קסברי אי
טעמא דר' יהודה משום על
דעת קדושין הראשונים הוא
בועל אפי' רבה השחור נמי
ואי קסברי לשם קידושין
הוא בועל אפי' היא שתי
שערות נמי וצ"ל דסבידא
להו דר' יהודה על דעת
קידושין הראשונים הוא
בועל ומי כשהיא גדולה כל
כן שכבר רבה השחור אמור
אבן דלא ממאנת [גזירה]
בטו נתקדשה האידא:
איכא ביניהו שפחות.
פסחי' וישגנהה דהיינו
אפי' מקלה דהו שמעתא
ורב מלכיא אמרה. א"כ ה"ק
כולהו מתניתא רב מלכיא
מלכיו אמר:

קדושי טעות. הקשה ריב"ן וכי לית ליה מתניתין דיבמות (דף כ:)
ואי אהא יכול לומר בחמותו ואם חמותו שמאלו
וליכא למימר דמתני' דהתם בקדושי קטנות והכל איירי בקדושי
טעות דקתני בהדיא דרבי ישמעאל בקדושי קטנה נמי איירי שהרי
צמו בציבת למאן הוו קדושי קטנות
דמיינה מיימי רב כהנא ראייה דלמינה
ממאנת אחר הבאת שערות וקאמר
דבר שאמר אותו לדיק ישכל צו זרעו
אלמלא ר' ישמעאל בקדושי קטנות נמי
איירי ואע"ג דגם לפרש לה מה שאמר (א)
אזו לדיק היינו ע"ז דבר שאמר
אזו לדיק שהו' אומר קדושי טעות
ובטו בציבת למאן מממנת קדושי קטנות
מ"מ מדקאמר נמנו וגמרו עד מתי
הצת ממאנת עד שפצו צ' שערות
משמע דנמנו וגמרו לאפוקי מדר'
ישמעאל דליכא למימר לאפוקי מדרבי
יהודה דהא רבי יהודה מודה בצנבעלה
וזאת צנבעלה שהרי צנה מורכב על
כתפה הנה שמואל דסבר כרבי
ישמעאל ואמר צנבעלה המדיר (ממות)
דף עג: קדשה על תנאי ונכסה סתם
אפילו צנעל אינה זריכה הימנו גט
וכי לית ליה לשמואל מתני' דיבמות
(דף כ: וצפ' המדיר (ממות דף עג:).
פרקי לשמואל ממשינות טובא ומשני
להו ולא צעי למימר דפליג אהתם
משנה וי"ל דר' ישמעאל לית ליה
מתני' דיבמות ושמואל לא סבר כר'
ישמעאל אלא בקדושי טעות אלא
בקדושי קטנות לא סבר כומיה אלא
כמתני' דיבמות (דף ק: ודמכילתין
דתנן עד מתי הצת ממאנת עד
שפצו צ' שערות וצפרק מי שמת
צ"צ דף קטו). קאמר שמואל צדיק
צודקין למיתויה לאפוקי מדרבי יהודה
וכן מוכח נמי צפרק נושאין (יבמות
דף ק: דפריך ממאנת מי קא ילדה
ומשני בקדושי טעות וכרבי ישמעאל
משמע דוקא בקדושי טעות סבר
כוותיה ולא בקדושי קטנות דלתיבא
דשמואל איירי התם והא דאמר
שמואל צ"צ (סס דף קטו: וצנהמדיר
(ממות דף עג:). קטנה שלא מיאנה
והגדילה ועמדה ונישאת זריכה גט
משני משמע דלינה מקודשת לראשון
מדזריכה גט משני היינו מן הסוטה
אל מדרצנן זריכה גט מלאשון
דמשהגדילה אינה יוצאת במלאשון
כדפסולת: **איכא ביניהו שפחות.**
וא"ל לימא נמי איכא ביניהו אפי'
מקלה דהו שמעתתא ומני לה דרבי
מלכיא אדרצן פפא אמר שמעתתא
דרצ מלכיא ויש לומר דה"ק כולהו
מתניתא רצ מלכיא ושמעתיא יש מהן
רצ מלכיא ויש מהן רצ מלכיו:
עד

ריתני, מצרכין עליהן בורא עמי בשמים ואין טעון ברכה לאחרי
דנהגה מועטת היא: **בתרבי' וראוי לפיכך נן סודר ומורה**
משיבא שפי שערות עד שיקוף זקן. אבל קודם צ' שערות לאו צר
עושין הוא ומשקוף זקן ראו להוליד וכממנה אמר ב"ש ולא הראוי
להיות אצ: **הסתמו ולא העליון.**
בליו הקפת זקן אמרו צנבעלה
שלמטה ולא העליון: ה"ג רבי יהודה
אומר עד שירכה השחור ול"ג על
הלצן. כלומר שישמר אותו מקום
משערות הרצה: **גב' איש כמי**
צפרשה. (דברים כה) ואם לא יחפון
האיש הלך קטן לא חלץ אבל אשה
צין גדולה צין קטנה: **הפכה רבי**
יהודה. שאל לא צא עליה משהביאה
שפי שערות שיכולה לעקור נישואי
קטנותיה עד שירכה השחור: שז
אינה יכולה למאן. דהן ציאה הוו
להו קדושין גמורין וגדולה היא וצידה
לקדש עצמה ופי פליג כשלא צנעל
לאחר שגדלה פליג ואפי' לה"מ לא
ממאנת דכיון שגדלה שעה אחת
ולא מיסתה שז אינה יכולה לממות
וחלו להו קדושין קמאי: **צנצו של**
רבי ישמעאל. ששילתה אמה כשהיא
קטנה יתומה ולאחר שילדה צנת
למאן: **ויאל.** מיעוטא הוא והכי
דריש היא אשה סתמא שקדושה
גמורין היא דכי לא נאכסה אסורה
לבעלה ויש לך אחרת שאפילו ונתה
שלא צאונס מותרת לבעל ולצועל
ואיזו זו שקדושה קדושי טעות כגון
ע"מ שאני כהן והכי הוא ישראל
וכגון קטנה דאין מעשיה כלום ואמה
נמי אין צידה לקדשה: **ואפילו צנע**
מורכב בו. ללא נישואין הו לנעין
ונות נמי לא מיסתרה עליה דפניו
צנעלמא היא ולא אמרינן צעילות
צנעל משגלה הו קדושין דקסבר כל
הצועל על דעת קדושין הראשונים
הוא צועל ולא נחכוין לחזור ולקדשה:
צנשא. חיל: **ואפקוה.** מצעלה
האחרון שגשאה צמיאזה: **שי שפי**
שערות שוכבות. שיהו ארוכות:
שפחות. מתניתין היא צנצויות (אמר
רצ מלכיא עליה) הלכה כר"א: **צלויית.**
מתניתין היא) עובד כוכבים המסתפר
למאן קדושתו הולכת וכו"ל
מישראל כיון שהגיע לצלויית שומט
את ידו וגמרינן (א) ומה ואמר רצ
מלכיא עליה (א) אצנצות לכל רוח:
צגיה. נמי משנה היא צלויית מעמדיון
מפני מה אסרו צגיות העובדי כוכבים
כו' ואמר רצ מלכיא עליה (א) מפני
שמחליקין פניהן צגיון חזיר. כל הנך
תלתא לא אהא רצ מלכיא אלא לפרשי
טעמא דמתניתין [אין] שיעורא או
לאוקמי הלכתא אלא גומות (א) שפוד'ס
ואפר מקלה) שמעתיא דנפשיה היא
ורצ פפא מחליף שפחות לרצ מלכיא
ואפר מקלה לרצ מלכיו: **קשה צה רבי**
חיניא. אי סלקא דעתך גומות אף
על פי שאין שערות לא לישתמיט
צכוילה ה"ש"מ חד מנא ולאשמועי'
תינוקת שביאה שמים גומות:
מן

אמר רב אישי אמר לי מר זוטרא קשה בה רבי חנינא מסורה לא לישתמיט תנא ואשמועינן
גומות ה"א עד שיהו שתי שערות בשתי גומות קמ"ל דאפילו שתי שערות בגומא אחת ומי איכא כה"ג והכתוב
ישאר בשערה יושפני והרכה פצעי חנם (א) ואמר רבא איוב בסערה חירף בסערה השיבוהו בסערה חירף אמר
לפניו רבש"ע שמא רוח סערה עברה לפניך ונתחלפה לך בין איוב לאיוב בסערה השיבוהו יויען ה' את
איוב